

En Marcel, hij bouwt voort...

In de zon op het terras stonden wij, wachtend tot het Melinda-hotel zou geopend worden. Vlakbij de drukte van de autoweg, maar toch een stukje groen van ons af. Rondom een mooie brok Oostende, een van de weinige waar nog zoveel ruimte is. We keken omhoog naar het indrukwekkende Melinda-kompleks, toen iemand zei : «het is hier niet ; en de boer hij ploegde voort ; maar wel : en Marcel hij bouwt voort».

Marcel Friederichs bouwt inderdaad verder. Het is reeds een indrukwekkend lijstje, wat hij uit de grond stampte. Nu is hij wel niet de enige bouwpromotor aan onze kust. Maar wel een der weinige die het aandurft nog hotels te bouwen. Zijn Prado-hotel was het eerste dat volgens een moderne hotel-formule ingericht werd. Ondertussen hield hij het fel verouderde Wellington-hotel in leven, maar bouwde inmiddels het ultra-moderne «Ter Streep». Wellicht het eerste hotel in onze stad met een nederlandse naam. Daar bouwde hij nadien een mooi zwembad bij. Alweer het eerste aan de kust dat op zo'n bad kon bogen.

Er kwam ook een immobiliënzaak. Appartementsgebouwen onder impuls van Marcel Friederichs. In Horeca-middens nam men dat Marcel, die er sekretaris was, wel iets kwalijk. Men zei het wel niet openlijk, maar kom. Marcel stoorde zich daar weinig aan. Hij bouwde voort. Een reusachtig appartementskompleks, vlak bij de ingang van de stad. Maar ook met een hotel. Wie de kans kreeg dit hotelgedeelte te bezoeken, was een en al lof. Moderne kamers, smaakvol salon en originele bar,

een konferentiezaal die ook als tentoonstellingszaal gebruikt wordt (momenteel loopt er de expositie «Van Ensor tot Snoek»), kortom, een juweeltje. Een massa volk op de twee openingen van dat hotel, dat Marcel Friederichs in zijn toespraak «met zijn 45 kamers een klein hotel, maar groot van infrastructuur» noemde. Er waren nog toespraken, o.m. burgervader Piers die naast de onvermijdelijke politieke prikjes ook lof had : zij die de durf hebben hier hotels te bouwen, zijn de meest verdienstelijke Oostendenaars. De burgemeester had het ook nog over de «M»-vlag op het gebouw, waarbij hij Marcel, directeur Menu, en nog andere «m's» noemde. Van vlaggen gesproken had hij misschien Marcel ook wel mogen feliciteren omdat op 11 juli op de Melinda alleen de leeuwenvlag wapperde. Wellicht zouden sommige van Marcel's (politieke) vrienden dit minder graag gehoord hebben. Maar op alle gebied durft hij, hotelbouwer Friederichs.

De feestelijke Melinda-opening eindigde met de vernissage van de tentoonstelling, waarop konseruator Edebau het niet alleen over de kunst had, maar : «in tegenstelling met sommigen slaagt M. Friederichs er in de toeristen te Oostende te houden». Dat is ook de reden waarom wij Marcel wat extra in het zonnetje zetten. Omdat hij naast zijn commerciële bekommernissen, ook heel wat doet voor het toerisme en de kunst. En dat zijn immers twee zaken die wij, op bescheiden wijze, ook met onze «Kinkhoorn» behartigen.

H. M.